

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562
ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รหัสวิชา 20700-1001

(ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว)

ได้ผ่านการตรวจประเมินคุณภาพจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ครั้งที่ 2
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
ประกาศลำดับที่ 7

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

Tourism Industry

inspiration starts here

ผู้แต่ง ปัญจวรรณ อ่อนหวาน

69.-

ซอเอ็ด

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

โดย ปัญจวรรณ อ่อนหวาน

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย โดย ปัญจวรรณ อ่อนหวาน © พ.ศ. 2562

ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์ หรือกระทำการอื่นใด โดยวิธีการใดๆ ในรูปแบบใดๆ
ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ
นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ปัญจวรรณ อ่อนหวาน.

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว. -- กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2562.

236 หน้า.

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว.

I. ชื่อเรื่อง.

338.4791

Barcode (e-book) 9786160839827

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2826-8000

หากมีคำแนะนำหรือติชม สามารถติดต่อได้ที่ comment@se-ed.com

SE-ED
Inspiration starts here

20700-1001

**อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
(Tourism Industry)**

1-2-2

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

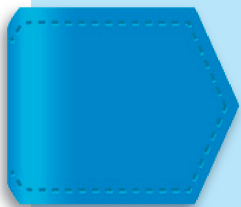
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการเบื้องต้นพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์ประกอบ
2. ปัจจัยสนับสนุนและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
3. มีทักษะในการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมงานอาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
4. มีเจตคติที่ดีต่องานบริการและวิชาชีพอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
2. ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและพื้นฐานงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการปฏิบัติงานการท่องเที่ยว
3. ประสานงานและปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามลักษณะงานอาชีพ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความหมาย ความสำคัญ และผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ตัวแทนการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและที่พักอื่นๆ ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจภัตตาคาร และร้านอาหาร ธุรกิจสถาบันบันเทิงและธุรกิจบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทรัพยากรการท่องเที่ยว ปัจจัยสนับสนุนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

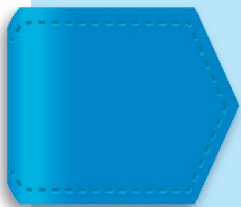

คำชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน รายวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1001

หนังสือวิชา **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1001** มีความประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียน โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามนี้

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้เรียนศึกษาหนังสือ และทำใบงานท้ายบทเรียนแต่ละบท
3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละบท
4. ผู้เรียนสามารถตรวจคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ใบงาน และแบบทดสอบ หลังเรียนได้จากเฉลยของแต่ละบท
5. ผู้เรียนสรุปผลคะแนนที่ได้รับ เพื่อทราบผลการเรียนและการพัฒนา
6. ผู้เรียนรับใบมอบหมายงานจากครูผู้สอน เพื่อไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลังบทเรียน

SE-ED
inspiration starts here

คำชี้แจงการใช้หนังสือประกอบการเรียน รายวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1001

หนังสือวิชา **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1001** มีความประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียน โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามนี้

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้เรียนศึกษาหนังสือ และทำใบงานท้ายบทเรียนแต่ละบท
3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละบท
4. ผู้เรียนสามารถตรวจคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ใบงาน และแบบทดสอบ หลังเรียนได้จากเฉลยของแต่ละบท
5. ผู้เรียนสรุปผลคะแนนที่ได้รับ เพื่อทราบผลการเรียนและการพัฒนา
6. ผู้เรียนรับใบมอบหมายงานจากครูผู้สอน เพื่อไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหลังบทเรียน

SE-ED
inspiration starts here

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนของนักเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เนื้อหากล่าวถึง แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจนันทนาการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว

การเรียนการสอนในรายวิชา **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัสวิชา 20700-1001** ตามหลักสูตร กำหนดเวลาเรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (18 สัปดาห์/ภาคเรียน) เน้นการศึกษาหลักการและความรู้ในเชิงทฤษฎีเป็นหลัก ใบบงานในหนังสือเล่มนี้ เป็นเพียงกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาในหนังสือ และการวัดผลประเมินผลทางด้านทฤษฎีนั้น เก็บคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งได้จัดเตรียมไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้วเช่นกัน

ผู้เขียนหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะมีประโยชน์กับครูผู้สอน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้เขียนขอขอบคุณเจ้าของตำราและเอกสารต่างๆ ที่ใช้ประกอบการอ้างอิงในหนังสือเล่มนี้ด้วยความเคารพอย่างสูง

ปัญญาธรณ อ่อนหวาน
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี

สารบัญ

บทที่ 1	แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	1
	ผังความคิดเรื่อง แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2
	แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 1	5
	1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว	8
	1.2 ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	9
	1.3 ประเภทของการท่องเที่ยว.....	9
	1.4 ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	14
	1.5 ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	16
	1.6 การบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	19
	ใบงานที่ 1	22
	แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 1.....	24

บทที่ 2	องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	27
	ผังความคิดเรื่อง องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.....	28
	แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 2	30
	2.1 นักท่องเที่ยว.....	34
	2.2 ทรัพยากรการท่องเที่ยว	38
	2.3 ธุรกิจในการท่องเที่ยว	44
	ใบงานที่ 2	48
	แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 2.....	50

บทที่ 3 **ธุรกิจที่פקแรม..... 55**

ผังความคิดเรื่อง ธุรกิจที่פקแรม.....	56
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 3	58
3.1 ความเป็นมาและวิวัฒนาการของธุรกิจที่פקแรม.....	61
3.2 ความหมายและประเภทของธุรกิจที่פקแรม	69
ใบงานที่ 3	89
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 3.....	92

บทที่ 4 **ธุรกิจนำเที่ยว 95**

ผังความคิดเรื่อง ธุรกิจนำเที่ยว	96
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 4.....	98
4.1 ความเป็นมาของธุรกิจนำเที่ยว	101
4.2 ความหมายและลักษณะการดำเนินงานธุรกิจนำเที่ยว.....	102
4.3 ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว.....	104
ใบงานที่ 4.....	109
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 4	111

บทที่ 5 **ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม..... 115**

ผังความคิดเรื่อง ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	116
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 5.....	118
5.1 ความเป็นมาของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	121
5.2 ความหมายของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม.....	124
5.3 ประเภทของธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม.....	125
ใบงานที่ 5.....	130
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 5	132

บทที่ 6 ธุรกิจขนส่ง..... 135

ผังความคิดเรื่อง ธุรกิจขนส่ง.....	136
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 6	138
6.1 ความเป็นมาของธุรกิจขนส่ง	141
6.2 องค์ประกอบของการขนส่ง	146
6.3 ความหมายและประเภทของธุรกิจขนส่ง	149
ใบงานที่ 6	162
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 6.....	164

บทที่ 7 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจนันทนาการ..... 167

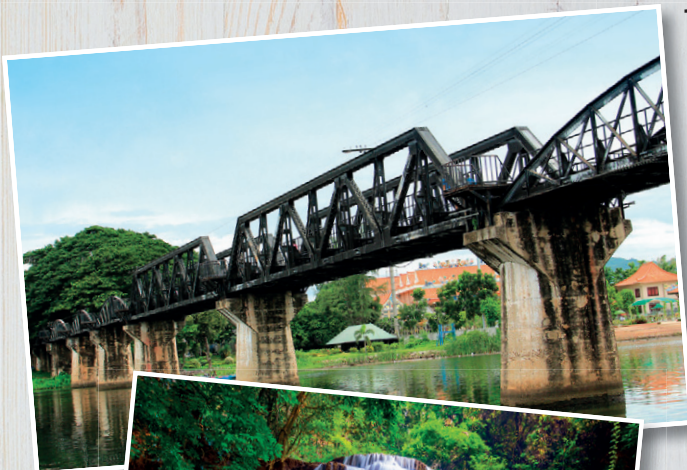
ผังความคิดเรื่อง ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึกและธุรกิจนันทนาการ	168
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 7	171
7.1 ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก.....	173
7.2 ธุรกิจนันทนาการ.....	179
ใบงานที่ 7	184
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 7.....	186

บทที่ 8 ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว..... 189

ผังความคิดเรื่อง ปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว	190
แบบทดสอบก่อนเรียนบทที่ 8	193
8.1 ความปลอดภัย	196
8.2 การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมือง	197
8.3 การบริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว.....	203
8.4 โครงสร้างพื้นฐาน	207
8.5 การปฏิบัติตนเป็นเจ้าของประเทศไทยที่ดี.....	210
ใบงานที่ 8	211
แบบทดสอบหลังเรียนบทที่ 8.....	213

SE-ED

inspiration starts here

แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

Inspiration starts here

ผังความคิดเรื่อง แนวคิดเบื้องต้น เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

แนวคิด

1. การท่องเที่ยว หมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางด้วยความสมัครใจของบุคคล จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการหารายได้

2. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึงการประกอบกิจกรรมด้วยการนำปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผลิตบริการอย่างใดอย่างหนึ่งด้านการท่องเที่ยว ที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหรือความพึงพอใจ และขายบริการด้านการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวในประเทศและนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

3. ประเภทของการท่องเที่ยวแบ่งออกได้ 5 ประเภทใหญ่ๆ คือ การท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทาง การท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง การท่องเที่ยวตามลักษณะการเดินทาง การท่องเที่ยวตามการตลาด และการท่องเที่ยวตามการจัดการ

4. ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ เป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศ ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต

5. ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสังคมและการเมือง ได้แก่ ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นให้ดีขึ้น ช่วยสร้างสรรคความเจริญทางสังคมแก่ท้องถิ่น ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา ช่วยลดปัญหาการอพยพเข้าไปแออัดในตัวเมือง ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นของที่ระลึก ช่วยป้องกันการแทรกซึมบ่อนทำลายจากฝ่ายตรงข้าม และช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

6. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าครองชีพ การจ้างและเปลี่ยนแปลงอาชีพ คุณภาพแรงงาน การแก่งแย่งผลประโยชน์ และผลประโยชน์อันควรได้ของท้องถิ่น

7. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสังคมและการเมือง ได้แก่ ความผูกพันของครอบครัว ความไม่เสมอภาคทางสังคม การย้ายถิ่นของชาวชนบท ปัญหาด้านอาชญากรรม นิสัยของคนในท้องถิ่น ความไม่พอใจของนักท่องเที่ยว ปัญหาโสเภณีหรือชายขายตัว ประเพณีวัฒนธรรม ศิลปกรรม และสภาพแวดล้อม

8. การพิจารณาการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ควรพิจารณาปัจจัยสำคัญของการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว และการจัดการองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และโครงสร้างสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว และความปลอดภัย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. บอกความหมายของการท่องเที่ยวได้
2. บอกความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้
3. จำแนกประเภทของการท่องเที่ยวได้
4. บอกความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้
5. บอกผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้
6. อธิบายแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการท่องเที่ยว
2. ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. ประเภทของการท่องเที่ยว
4. ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
6. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

SE-ED
inspiration starts here

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการสอนบทที่ 1
3. ผู้เรียนทำใบงานที่ 1
4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ใบงาน

แบบทดสอบก่อนเรียน

บทที่ 1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือกคือ ก ข ค และ ง
2. แบบทดสอบนี้ มีจำนวน 10 ข้อ

คำสั่ง

จงกากบาทเครื่องหมาย × ลงบนตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว และให้ทำลงในกระดาษคำตอบ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 10 นาที

1. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. วัตถุประสงค์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีเพียงทรัพยากรธรรมชาติเท่านั้น
- ข. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางตรงกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ ธุรกิจขายส่งสินค้า
- ค. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อมกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ การผลิตสินค้าหัตถกรรม
- ง. ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางตรงกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม

2. ข้อใด ไม่ใช่ ความหมายของการท่องเที่ยว

- ก. ต้องไปประกอบอาชีพด้วย
- ข. มีจุดหมายในการเดินทาง
- ค. เป็นการเดินทางไปเพื่อแสวงหาความสุข
- ง. มีสถานที่ปลายทางและเป็นการอยู่ชั่วคราว

3. การท่องเที่ยวที่บริการผู้เดินทางที่มีรายได้น้อยแต่มีปริมาณมากคือการท่องเที่ยวรูปแบบใด

- ก. การท่องเที่ยวแบบอิสระ
- ข. การท่องเที่ยวตลาดหรูหรา
- ค. การท่องเที่ยวตลาดมวลชน
- ง. การท่องเที่ยวแบบกลุ่มเหมาจ่าย

4. การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวรูปแบบใด
- ก. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
 - ข. การท่องเที่ยวแบบอิสระ
 - ค. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
 - ง. การท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม
5. การท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการให้ความรู้และความภาคภูมิใจที่มุ่งเน้นเสนอลักษณะวัฒนธรรม จัดเป็นการท่องเที่ยวประเภทใด
- ก. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ
 - ข. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
 - ค. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง
 - ง. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและประชุมสัมมนา
6. ผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจคือข้อใด
- ก. การย้ายถิ่นของชนบท
 - ข. ปัญหาด้านอาชญากรรม
 - ค. การแก่งแย่งผลประโยชน์
 - ง. ปัญหาหญิงหรือชายขายบริการ
7. การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยววางแผนจัดการเดินทางด้วยตนเอง คือการท่องเที่ยวรูปแบบใด
- ก. การท่องเที่ยวแบบอิสระ
 - ข. การท่องเที่ยวตลาดหรรษา
 - ค. การท่องเที่ยวตลาดมวลชน
 - ง. การท่องเที่ยวแบบกลุ่มเหมาจ่าย
8. การลงทุนผลิตสินค้าและบริการสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในท้องถิ่น ส่งผลอย่างไรต่อเศรษฐกิจ
- ก. ก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต
 - ข. เป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศ
 - ค. ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ
 - ง. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น

SE-ED
inspiration starts here

9. ข้อใดคือผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อสังคมและการเมือง
- ก. ระดับค่าครองชีพสูงขึ้น
 - ข. การย้ายถิ่นของชนบท
 - ค. คุณภาพของแรงงาน
 - ง. การเปลี่ยนแปลงอาชีพ
10. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรพิจารณาในเรื่องใด
- ก. เงินทุนและงบประมาณ
 - ข. การกำหนดนโยบายของรัฐบาล
 - ค. การจัดการองค์ประกอบของการท่องเที่ยว
 - ง. การบริหารจัดการในรูปขององค์กรที่มุ่งหวังผลกำไร

SE-ED

inspiration starts here

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่ โดยมีธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการเดินทางระหว่างประเทศ และธุรกิจโรงแรม และธุรกิจรองได้แก่ ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก ธุรกิจร้านอาหาร และธุรกิจการเดินทางในประเทศ เป็นต้น รวมทั้งยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการก่อสร้างและพัฒนาที่ดิน และยังส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนในภูมิภาคของประเทศ

1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2506 โดยได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง (Travel) ที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

แม็ค อินทอช และโกลด์เนอร์ (Mc Intosh and Goeldner, 1995 : 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึงผลรวมของปรากฏการณ์ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆ รวมทั้งรัฐบาลประเทศเจ้าบ้านและประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูด ด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่น เปี่ยมไปด้วยมิตรจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางของคนจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหรือหาความรู้ ซึ่งครอบคลุมถึงการเดินทางเพื่อธุรกิจเท่าที่ผู้เดินทางยังมิได้ตั้งหลักแหล่งถาวร และมิได้รับรายได้เพื่อยังชีพจากเจ้าของถิ่นปลายทาง โดยการท่องเที่ยวยังเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษกับสัมผัสภาพซึ่งเกิดจากการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบอาชีพ

สรุป การท่องเที่ยว หมายถึงกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดปรากฏการณ์และความสัมพันธ์ที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เดินทางกับธุรกิจและบริการต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รัฐบาล และชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว

1.2 ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

วินิจ วีรยางกูล (2532 : 3) ได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นอุตสาหกรรมบริการซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจด้านที่พักและโรงแรม ธุรกิจร้านอาหารภัตตาคาร และธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งผลผลิตหลักที่นักท่องเที่ยวซื้อโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม และธุรกิจอาหาร ธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม ได้แก่ การผลิตสินค้าเกษตรกรรม สินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าหัตถกรรมต่างๆ เป็นต้น วัตถุประสงค์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคือ ความสวยงามตามธรรมชาติ ศิลปกรรม โบราณสถาน ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน ฯลฯ

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายไว้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึงอุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร โดยมีค่าตอบแทนและหมายรวมถึง

1. ธุรกิจนำเที่ยว
2. ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว
3. ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว
4. ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว
5. ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว

6. การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง งานออกร้าน การโฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

สรุป อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หมายถึงการประกอบกิจกรรมด้วยการนำปัจจัยการผลิตต่างๆ มาผลิตบริการอย่างใดอย่างหนึ่งด้านการท่องเที่ยว ที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหรือความพึงพอใจ และขายบริการด้านการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทั้งภายในและนอกราชอาณาจักร

1.3 ประเภทของการท่องเที่ยว

การขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่งผลให้การท่องเที่ยวมีลักษณะและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 : 15) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวไว้ 5 ประเภทคือ

1.3.1 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทาง

สามารถแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ในประเทศนั้น รูปแบบของการท่องเที่ยวระหว่างประเทศมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของการจัดนำเที่ยวใน 2 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวขาออก (Outbound Tourism) คือการเดินทางออกจากประเทศที่เป็นถิ่นพำนักถาวรของตนเพื่อไปท่องเที่ยวยังประเทศอื่น

2. การท่องเที่ยวขาเข้า (Inbound Tourism) คือการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของบุคคลที่มีถิ่นพำนักถาวรในประเทศนั้น

2. การท่องเที่ยวในประเทศ (Internal Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเฉพาะภายในอาณาเขตของแต่ละประเทศนั้นๆ โดยหมายรวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวของบุคคลทั้งที่มีถิ่นพำนักถาวรและมีถิ่นพำนักถาวรภายในประเทศนั้น

การท่องเที่ยวในลักษณะนี้เกิดขึ้นจากการเดินทางของบุคคล 2 กลุ่มคือ

1. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tourist) คือบุคคลที่เดินทางอยู่ภายในประเทศที่เป็นถิ่นพำนักถาวรของตน

2. นักท่องเที่ยวขาเข้า (Inbound Tourist) คือบุคคลที่เดินทางจากถิ่นพำนักถาวรของตนไปอีกประเทศหนึ่ง

1.3.2 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

สามารถแบ่งเป็น 3 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Leisure Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะหลีกหนีจากสภาพชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อ หรือหลีกหนีอากาศหนาวในประเทศของตน อันเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนและหาประสบการณ์แปลกใหม่

2. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) เป็นการเดินทางที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน แต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง เนื่องจากการเดินทางในลักษณะนี้จะสร้างรายได้ให้แก่จุดหมายปลายทางที่นักธุรกิจไปเยือน และนักธุรกิจนั้นก็ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะไปอยู่ ณ สถานที่นั้น เพื่อทำงานหารายได้แบบเป็นกิจจะลักษณะโดยตรง

การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจโดยทั่วไป (Regular Business Travel) หมายถึงการเดินทางไปติดต่อประสานงานหรือเซ็นสัญญาเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีระยะเวลา 2-3 วันแรกให้ไปท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการท่องเที่ยวเพื่อการจตุรทรรศการนานาชาติ (Meeting, Incentive, Conference/Convention/Congress and Exhibition; MICE) กิจกรรมทั้ง 4 ประเภท อาจไม่ได้มีการแบ่งแยกการจัดออกจากกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ การจตุรทรรศการนานาชาติก็อาจมีการจัดการประชุมแทรกอยู่ในงานก็ได้ หรือผู้ที่เดินทางแบบการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลก็อาจเดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุมแทรกอยู่ในการเดินทางก็ได้

3. การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดจากความสนใจกิจกรรมพิเศษ สามารถแบ่งเป็น 4 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการพักผ่อน หย่อนใจ ความสนุกสนาน ความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติ และการศึกษาในแหล่งธรรมชาติ

2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการให้ความรู้ และความภาคภูมิใจที่มุ่งเน้นเสนอลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม

3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา (Health and Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจในการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเริงบันเทิงใจ และการออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นการได้รับบริการที่เหมาะสม

4. การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แต่มันนอกจากจะเน้นผลต่อสุขภาพทางกายแล้ว ยังมุ่งเน้นไปที่ความตื่นเต้นขณะทำกิจกรรมนั้นๆ เช่น การปีนเขา การไต่หน้าผา และการล่องแก่ง เป็นต้น

1.3.3 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามลักษณะการเดินทาง

สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวแบบกลุ่มเหมาจ่าย (Group Inclusive Tourism; GIT หรือ All Inclusive Tourism; AIT) เป็นการท่องเที่ยวที่ธุรกิจนำเที่ยวขายรายการนำเที่ยวเบ็ดเสร็จ (Package Tour) ให้กับนักท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ โดยธุรกิจนำเที่ยวเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับยานพาหนะที่พัก อาหาร และการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยว โดยอาจดำเนินการอำนวยความสะดวกเต็มรูปแบบ (Full Package) หรืออาจจะจัดการบริการนำเที่ยวบางสิ่งบางอย่างให้ก็ได้

เหตุผลหลักที่นักท่องเที่ยวนิยมเลือกการเดินทางในรูปแบบนี้คือ

1. ประหยัดเงิน
2. ได้เพื่อนร่วมทาง
3. ความเหมาะสมคล่องตัว
4. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร
5. สิทธิพิเศษที่ได้รับ

2. การท่องเที่ยวแบบอิสระ (Foreign Individual Tourism; FIT) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยววางแผนจัดการเดินทางด้วยตัวเองทุกอย่าง หรือใช้บริการของธุรกิจนำเที่ยวในการอำนวยความสะดวกบางอย่าง

เหตุผลหลักที่นักท่องเที่ยวนิยมเลือกการเดินทางในรูปแบบนี้คือ

1. ความเป็นส่วนตัวสูง และสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามต้องการ
2. ต้องการการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมากกว่าปริมาณแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปเยือน

1.3.4 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามการตลาด

สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวตลาดหรูหร (Elite Market Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องจ่ายค่าบริการในอัตราที่สูง เพราะมุ่งให้บริการทางการท่องเที่ยวชนชั้นหรูหร

2. การท่องเที่ยวตลาดมวลชน (Mass Market Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่บริการทางการท่องเที่ยวแบบอื่นๆ ในราคาถูก โดยต้องการให้บริการผู้เดินทางที่มีรายได้น้อยแต่มีปริมาณมาก

1.3.5 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามการจัดการ

สามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

1. การท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Conventional Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความพึงพอใจและปริมาณของนักท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

2. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ในขณะเดียวกัน ก็ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่งสามารถแบ่งได้อีก 2 รูปแบบ คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-tourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างดี และมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงศึกษาธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางธรรมชาติ เป็นต้น

รูปที่ 1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ที่มา : <http://www.212cafe.com/boardvip/view.php?user=memberchomthai&id=>

2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม หรือชมงานประเพณีต่างๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ จัดขึ้น เพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้ศึกษาความเชื่อ ความเข้าใจ ต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวงานประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวดูวิถีชีวิตในชนบท และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง เป็นต้น

รูปที่ 1.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ที่มา : <http://www.culture.go.th/knowledge/story/vid/krathong/vid.html>

1.4 ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 : 27-31) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.4.1 ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

ความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ มี 6 ประการคือ

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศคือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นสินค้าส่งออก ที่ไม่มีการส่งสินค้าหรือบริการทางการท่องเที่ยวออกไปขายยังต่างประเทศจริงๆ แต่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้เดินทางและซื้อสินค้าบริการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเอง

2. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางและซื้อสินค้า อีกทั้งบริการการท่องเที่ยว ซึ่งรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนี้ สามารถนำไปช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้าและการขาดดุลการชำระเงินของประเทศให้น้อยลงหรืออาจทำให้เกิดการเกินดุลได้ อันเป็นการส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว Tourism Industry

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงหลายธุรกิจ โดยมีธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม และธุรกิจรอง ได้แก่ ธุรกิจจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น

หนังสือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) เล่มนี้ ได้รวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความสำคัญและผลกระทบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยว ทรัพยากรท่องเที่ยว และธุรกิจในการท่องเที่ยว อีกทั้งยังครอบคลุมเนื้อหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเห็นถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เหมาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 สาขาการโรงแรม

ประวัติผู้เขียน

ปัญจวรรณ อ่อนหวาน

ประวัติการศึกษา

- ระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ระดับปริญญาตรี ศิลปศาสตร์ (รัฐศาสตร์ บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง
ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี

inspiration starts here

หนังสือ	☒ 1 สี	จำนวน	222 หน้า
	☐ 2 สี	จำนวน	หน้า
	☐ 4 สี	จำนวน	หน้า
กระดาษ	☒ ปอนด์		
ความหนา	กระดาษปก	230	แกรม
	กระดาษเนื้อใน	70	แกรม

ISBN 978-616-08-3982-7

59 บาท

www.se-ed.com

sbc.fans

คู่มือเรียน-สอบ/อาชีวศึกษา-
สาขาวิชาการโรงแรม